

50 FRAN. PETRARCH.

suum leges, hunc Authorem recogno-
scunt, siue ipsiusmer testimonium expe-
ctas, & ipse quidem de se loquens ait: Se
quotidie discentem aliquid senescere:
Siue famā publicam percontaris, & hæc
tibi inter illos primos sapientiæ Profes-
sores, præfert haud dubiè Solonem: Siue
summi Philosophi auctoritatem mauis,
& in Platonis Timæo Solonem è nume-
ro septem Sapientum primarium in-
uenies: Siue vitæ finem interrogas, qui
de actibus humanis incorruptissimus te-
stis est, ille te docebit, quantus in eo pe-
ctorc viguisset studiorum ardor, quem
nec senescentis corporis ruina, nec gel-
dæ mortis vicinitas possit extinguere.
Non habuit ad studium prætaxatas ho-
ras, semper in exercitio mentis erat. In
hoc vnum viuebat, vt disceret, nec disce-
re potuit, nisi dum vixit, nec viuere vo-
luit nisi dum disceret. Vir unque igitur
pari fine conclusit, siquidem (quod mul-
ti faciunt auctores) in illo supremo fu-
gientis vitæ spiritu, cum inter assidentes
sermo fortè grauior esset obortus, ille
sollicitus senex, moribundum caput ex-
tulit, & opinantibus amicis ipsum (quod
tali statu multis accidit) & inusitatum

COR.